

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

17 листопада 1976 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

Пленум розглянув питання:

1. Про завдання партійних організацій республіки в зв'язку з рішеннями жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС і промовою на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва.

2. Про проекти Державного п'ятирічного плану розвитку народного господарства Української РСР на 1976—1980 роки, народногосподарського плану і Державного бюджету республіки на 1977 рік.

З доповідями на Пленумі виступили в першому питанні — член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ, у другому питанні — член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Ради Міністрів Української РСР товариш О. П. ЛЯШКО.

В обговоренні доповідей взяли участь товариші: О. П. БОТВИН — перший секретар Київського міськ-

кому партії, Б. В. КАЧУРА — перший секретар Донецького обкому партії, Б. Є. ПАТОН — президент Академії наук УРСР, Б. Т. ГОНЧАРЕНКО — перший секретар Ворошиловградського обкому партії, М. М. НІВАЛОВ — перший секретар Криворізького міського обкому партії, О. М. БУЛЬСЬКИЙ — сталевар мартенівського цеху № 1 Ждановського заводу імені Ілліча Донецької області, М. М. ВСЕВОЛОЖСЬКИЙ — перший секретар Запорізького обкому партії, О. А. КОЛЕСОВ — міністр вугільної промисловості УРСР, В. М. ТАРАТУТА — перший секретар Вінницького обкому партії, В. В. БІБЛИК — генеральний директор Харківського тракторобудівного виробничого об'єднання, Я. П. КУЛИКОВ — міністр чорної металургії УРСР, Г. І. ПУДЕНКО — голова виконкому Полтавської обласної Ради депутатів трудящих, О. Я. КАСЬЯНЕНКО — міністр легкої промисловості УРСР, Є. О. ГОЛОВАНЬ — голова колгоспу імені Калініна Добровеличківського району Кіровоградської області, І. О. ГЕРАСИМОВ — командуючий військами Київського Червонопра-

порного військового округу, А. І. КОРНІЄНКО — перший секретар ЦК ЛКСМ України, А. А. АЛІМОВ — начальник Придніпровської залізниці, Г. К. ЛУБЕНЕЦЬ — міністр будівництва підприємств важкої індустрії УРСР, Л. Т. МАРКОВСЬКА — прядильниця Херсонського багрового комбінату.

Із заключним словом на Пленумі виступив товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

Пленум прийняв відповідну постанову, схвалив подані Політбюро ЦК Компартії України організаційно-політичні заходи по виконанню рішень жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдань, поставлених у промові товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі.

Пленум схвалив в основному проекти Державного п'ятирічного плану розвитку народного господарства Української РСР на 1976—1980 роки, народногосподарського плану і Державного бюджету республіки на 1977 рік.

ПАМ'ЯТАЄШ, ВАЛЕНТИНО?

Відверта
розмова

ЛЮДИНИ чотирнадцять. Перед нею білий аркуш паперу. Звичайний, з учнівського зошита в клітинку. На аркуші кілька рядків. Завжди акуратний, каліграфічний почерк раптом стає невпізнаним — букви стрибають, наче намагаються вискочити з рівеньких квадратиків. І, здається, що якби не склали вони слів, то давно б уже розбіглися. Рука, чомусь нетверда сьогодні, написала: «Прошу прийняти мене до лав Всесоюз-

ної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, тому що...»

Перо зупинилося. Людина сидить у задумі. Хвилюється. Куйовдить волосся. Зосереджено розмірковує. Ось він, поріг життя. Проходить!

Тоді, в далеких двадцятих, можливо, було простіше. Підлітки залишали тихі, утопаючи у вишневих садках присадикувати ма-занки і потай від батьків ішли на фронт. У першу чергу мету свого життя. То шеренгу боротьби за ре-

волюцію. Людина хоче бути там, де важко, там, де складно, там, де потрібно. Перо рішуче дописує перервану фразу: «...хочу бути в перших рядах будівників комунізму».

Тобі хочеться випробувати себе. Ти прагнеш бути корисним своїй країні, боротися за справедливість, бути чесним. Мало того — ти хочеш, щоб люди всього світу були щасливими, і в цьому вбачаєш мету свого життя. То нічого, що тобі всього чо-

тинадцять. Вступаєш до лав комсомолу, для дії, для боротьби... А тому дописуєш: «Усі обов'язки, покладені на мене, виконуватиму з честю».

Мабуть, переступив через це кожен, у кого біля серця комсомольський квиток із силуетом Леніна на обкладинці. Погодись з нами, читачу. Такі ж або подібні думки хвилювали тебе, коли ти наважився взяти в руки перо,

(Див. 2-у стор.).

ОБМІН ДОСВІДОМ

Секретарі ЦК Спілок молоді, які беруть участь у роботі наради міністрів вищої і середньої спеціальної освіти НРБ, УНР, СРВ, НДР,

Республіки Куба, МНР, ПНР, СРР, СРСР, ЧССР, 17 листопада провели зустріч, в ході якої обмінялися досвідом роботи по комуністичному вихованню студентської молоді в світлі рішень з'їздів комуністичних і робітничих партій соціалістичних країн.

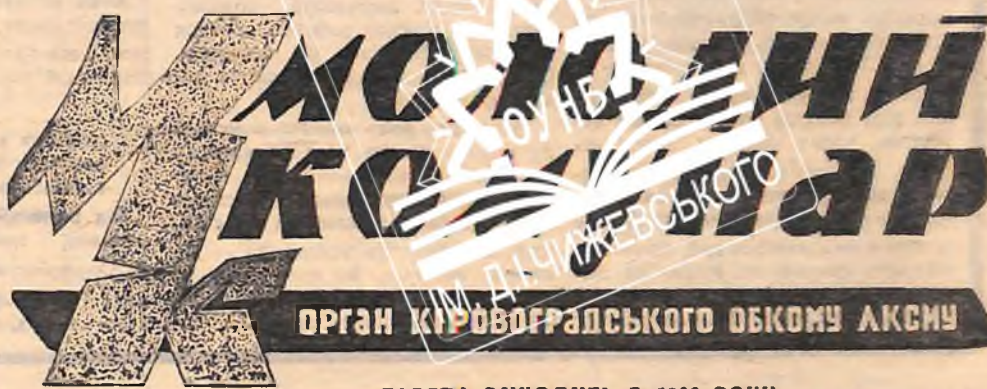
Рік видання XVII
№ 138 (2242).

20 ЛИСТОПАДА
1976 року

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН ЄДИНАТЕЛЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Вона і Він — і сильні й гарні —
З'єднали думи і серця,
З'єднали мрії — о даль безхмарну
Іти пліч-о-пліч до кінця.

Любов і Вірність, Труд і Слава
В єднанні вічному живуть.
Міцна сім'я — міцна держава —
У цьому, знайте юні, суть.

Радісна подія сталася в
житті кіровоградців — мед-
сестри 3-ої міської лікарні
Лариси ЛОМАКІНОЇ і
Людмила Вікторівна ШУЛІПІ
Фото В. КОВПАКА.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

НА СТАРТ ВИЙДУТЬ ТИСЯЧІ

● Про обласний огляд колективів фізкультури по впровадженню комплексу ГПО

З 1 січня 1977 року з ініціативи газети «Молодий комунар» проводиться обласний огляд колективів фізкультури по впровадженню комплексу ГПО, присвячений 60-річчю Великого Жовтня. Кращим вважатиметься той колектив, який уміло й цілеспрямовано вестиме пропаганду фізкультури і спорту, нормативів і вимог комплексу, подбає про якість підготовки значківців ГПО, вміло організує роботу спортивних секцій. Братимуться також до уваги залучення допризовної молоді до участі у спортивно-масових заходах, участь юнаків і дівчат у будівництві нових спортивних споруд і експлуатація наявних, оцінюватимуться результати вихованців колективів фізкультури під час складання нормативів на районних та обласних змаганнях, хід підготовки до спортивних республіканських молодіжних ігор. Отже, вимір — від масовості до майстерності.

Складовою частиною огляду будуть заочні змагання в колективах фізкультури з багатоборства ГПО.

Підсумки огляду підбивати-

муться поквартально. Переможцям отримає перехідний кубок «Молодого комунара», а в листопаді — кубок і премію (спортивний інвентар).

Схвалюючи ініціативу газети, бюро обкому ЛКСМУ у своїй постанові зобов'язало міськом-и і райкоми комсомолу взяти під контроль хід проведення огляду. В кожному місті і районі шокварталу визначити кращі колективи фізкультури, виходячи з умов огляду (див. «Молодий комунар» за 16 жовтня цього року), і надіслати до редакції рапорти про їх діяльність (до 10 квітня, 10 липня, 10 жовтня).

До початку огляду треба чітко спланувати роботу комітетів комсомолу по фізичному вихованню молоді, залучити до організації і проведення змагань комсомольських активістів, кращих спортсменів. Особливу увагу слід звернути на роботу з допризовною молоддю і підлітками за місцем проживання.

Кожен комсомодець, кожен юнак і дівчина має стати значківцем ГПО!

ПАМ'ЯТАЄШ, ВАЛЕНТИНО?

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

щоб засвідчити саю ідейність, своє прагнення стати корисним, рівнятися на кращих.

І ось ти — комсомолец. Святково, урочо вступив до лав Спілки. І немов щось велике, важливе й нове ввійшло у твоє життя. Здається, тепер воно продовжиться зовсім по-іншому. Та чи вдається надовго зберегти це хвилююче, бентежне відчуття належності до передової молоді? Багатьом це запитання може видатися зайвим. Вони своїми ділами, вчинками довели щирість отих рядків, писаних чотирнадцятилітніми.

Виконувати обов'язки з честю... Не будемо сьогодні наводити позитивних прикладів. Їх безліч.

Поговоримо про інше.

Людині двадцять вісім. Вона — мати. Хороший працівник. У минулому — секретар комсомольської організації. Невеликої — сільського споживчого товариства Великої Виски. І нині там на обліку всього дванадцять комсомольців. До сьогоднішнього дня в Маловисківському райкомі комсомолу була її облікова картка. Та Валентина Луньова з 1967 року не платить членських внесків. Вона давно вибула з комсомолу... Чи пам'ятаєш, Валентино, як чотирнадцять років тому схвилювано писала: «Всі обов'язки, покладені на мене...»? А сплата членських внесків — один з найнеобтяжливіших обов'язків, обумовлених Статутом.

За даними Кіровоград-

ського міськомкому комсомолу на 18 жовтня, 344 члени ВЛКСМ вибули з організації, не знявшись з обліку. По місту 2,5 процента комсомольців не платять членських внесків. Понад два проценти організації не звітують про сплату внесків. А за цими процентами — люди, молоді люди. І справа, зрештою, не в тому, що, скажімо, Сашко чи Таня не систематично сплачують внески. Йдеться про серйозніше. Невиконання молоддю людиною своїх найелементарніших обов'язків, узятих добровільно, стверджених словом, підписом. Комсомол — організація добровільна. Сплата членських внесків — не самоціль. Зібрані кошти йдуть на потреби спілки: утримання піонерських та молодіжних таборів, будинків піонерів,

на них проводяться конференції, з'їзди, масові заходи комсомолу, споруджуються музеї героїв-комсомольців, пам'ятники тощо. Регулярна ічасна сплата внесків характеризує внутрішню дисципліну члена ВЛКСМ.

Наведені приклади, можна сказати, — винятки. Тривожні, винятки, і виникає тут запитання: чому дехто забуває про свої найелементарніші обов'язки, обумовлені Статутом?

Коли і чому людина починає відступати від слова, даного при вступі до комсомолу? Чим це викликано? Які причини? Де їх шукати? Ось питання, котрі хвилюють кожного комсомольського працівника, активіста, рядового члена ВЛКСМ, читачів газети. Справді, коли і чому активність деяких спілчан змінюється байду-жністю?

Сьогодні — слово комсомольському працівникові А. Онуфрієнку.

ЗУМІЙ ЗАЦІКАВИТИ

тій: спочатку на трубі, потім на скрипці, а згодом на флейті... Але ж гра оркестру від того не стає кращою. Та й уміння і, підкреслюю, охоти грати у музикантів не збільшується ні на йоту.

Так і в нашій роботі. Не зумієш організувати, зацікавити — весь «оркестр» розгубиш.

Я не даремно спинився на виїзні організувати, зацікавити кожного юнака чи дівчину роботою, життям колективу. Вважаю це основним. Ось рядовий приклад із життя нашої організації.

Минулого року комітет комсомолу підняв молодь села на корисну справу. Своїми силами ми відремонтували приміщення сільського клубу. І хоча працювали по суботах, виходили на неділячки — пасивних не було. Бо коли людина весь час перебуває у вирі подій, коли її хвилюватимуть справи Спілки,

як свої особисті, — а в комсомолі вона вбачає організацію, котра зацікавляє її інтереси, і котрій потрібні її знання, вміння, творчість, молодеча енергія, — тоді у неї не буде підстав порушувати статутні вимоги. Тоді не виникне питання про сплату членських внесків та невиконання доручень.

А як ви думаєте, колеги, комсомольці? Може, я не правий? Гадаю, що газета продовжить на своїх сторінках цю розмову.

А. ОНУФРІЄНКО,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Леніна Маловисківського району.

Від редакції. Порухене питання, напевне, тривожить не тільки А. Онуфрієнка. Про це свідчать наведені вище факти. Отож, чекаємо ваших листів, читачі.

СКВЕРИ НА ЗЕЛЕНИХ ВУЛИЦЯХ

Наші читачі не раз порушували питання про створення в Кіровограді куточків відпочинку. Газета друкувала листи жителів міста, котрі вболівали за зовнішній вигляд обласного центру. Виробничі підприємства міста взяли на себе турботу про впорядкування зелених оазисів. У цей рух включилися і комсомольські комітети. Молоді червонозорівці, наприклад, вийшли на суботник у парк Космонавтів. А штаб «Комсомольського прожектора» Ленінського райкому комсомолу провів спеціальний рейд по куточках відпочинку. Матеріали цієї перевірки обговорили на засіданні спеціальної комісії Ленінського райвиконкому.

Цими днями підбито підсумки змагання серед колективів промислових підприємств за створення кращого куточка. Перше місце зайняли червонозорівці (за впорядкування території біля кінотеатру «Хроніка»), друге — колектив заводу залізобетонних виробів обласної спеціалізації і дозуючих автоматів (за впорядкування куточків відпочинку по вулицях Полтавській та Шевченка). Визначено також володарів третіх місць.

На недавніх зборах партійно-господарського активу району перший секретар Ленінського райкому Компартії України С. С. Ліновиченко вручив представникам підприємств-переможців грамоти і цінні подарунки райкому партії та райвиконкому.

М. КОРИННИЙ.

Японська громадськість вимагає назвати імена всіх високопоставлених урядових і політичних діячів країни, замінених у скандальній справі про хабарі «Локхед». Організований з ініціативи комуністів збір 10 мільйонів підписів під вимогою розголосити всі факти гучної справи супроводиться хвилею мітингів і демонстрацій.

На фото: збір підписів у Нагаоку, рідному місті колишнього прем'єр-міністра Танаки, арештованого за те, що брав хабарі від американських діячів.

Фото Джапан пресс — ТАРС.

ФРН. «Підробки і наука» — так називається оригінальна виставка, що відкрилася в міському музеї Ессена. На ній представлено підроблені картини, а також ті засоби, які використовуються членими при визначенні справжності творів мистецтва.

На фото: «фальшивий Ель Греко». Під шаром фарби виявлено фрагмент картини, написаної у XVIII столітті.

Фото АП — ТАРС.

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ «МК» ДІТИ ВАШІ — ЧИЙ КЛОПІТ?

Ця тема покликана до роздумів. Наших читачів схвилювала сповідь матері «На роздоріжжі», надрукована в «Молодому комунарі» 12 жовтня. Редакція отримала стільки листів, що не може вистити навіть уривки з усіх. Своїми думками поділялися педагоги: Ф. РЯБЕЦЬ з Малої Виски, В. ТЕРЕХОВ з Кіровоград-педагогі; К. ОКУНЬКОВА з Бобринця; матері: К. ЖЕЛГАТА із Світлододська, М. ФЕЛОНЕНКО з Бобринця, В. ІВАНЧЕНКО і Т. МЕДВЕДЕВА з Кіровограда; навіть самі діти. Шкода, що в дискусії не беруть участі вихователі наших шкіл-інтернатів — ті, чия ставлення до вихованців так хвилює матерів. Але редакція сподівається, що відгукнуться й вони. Ми надамо можливість авторці листа «На роздоріжжі» ознайомитися з усією поштою дискусійного клубу.

Сьогодні — слово заслуженій людині: матері-героїні Раїсі Андріївні ЧЕТВЕРТАК

Маю на душі радість...

Я прочитала в газеті «Молодий комунар» ваш лист «На роздоріжжі». Вас, шановна мати, тривожить те, що син до шкільного віку виховувався у бабусі в селі. І це, ви вважаєте, його зіпсувало. Я знаю дівчину, котра вже вчиться в інституті. Її виховала бабуся.

Здебільшого так і буває, що з третього по сьомий клас у дитини з'являється щось нове. Вона починає почувати себе дорослою і намагається вирішувати все сама. Не реагує на зауваження, а навпаки — повторює свої вчинки. Якщо й не посперечається, то хоч головою мотне або рукою махне, все ж намагається, щоб її гора була. Звичайно, це засмує матір і дратує вчителя. Дитина, не бачачи за собою нічого поганого, ображається на те, що їй побігати не дають чи штовхнути когось.

У дітей різні характери, у дорослих — так само. Куди ви його не поїдете, в яку школу не переведите, а він, ваш син, жив з образою на те, що в ньому постійно знаходили щось не таке.

Очевидно, вчителі, котрі радять вам перевести сина до інтернату, праві. У школі-інтернаті вільного часу для пустощів значно менше, оскільки діти за партами виконують домашні завдання, відповідають, як і на уроках, про виконання. Все у них в інтернаті організовано: харчування, спорт, перегляд кінофільмів. Поруч хороші учні, вчителі чи вихователі — нема як і ніколи збиватися з дорogi. Всі умови рості людиною в інтернаті є.

Неправа, по-моєму, медична сестра, радячи водити дитину за руку до школи і зі школи. Якби всі батьки і матері водили своїх дітей за руки, то нікому було б і на роботу ходити, а діти не ставали б самостійними. Мити руки, одягатись дитину привчають з раннього віку. Ніхто ніколи не чув такого, щоб третьокласникові мама мила руки.

І вчителька не має рації. Куди б ви не віддали сина вчитись, вам не слід улаштуватися у ту школу працювати технічною. В кожній школі є дуже хороші технічні. Вони добрі порадики дітям. На перервах підключаються: не бійте надвір роздягнутим, не штовхай дітей, поспішай, бо вчитель уже в класі, поїж у їдальні.

Директор школи, почувши вашу розмову і наказавши медсестрі без затримки видати довідку, зрозумів, що ви вагаєтесь і можете залишити сина в їхній школі, ближче до свого серця. Може, він і неправий. Але тут висновок, якого ви самі дійшли. Справді, треба добром і ласкою знайти ключ до душі дитини, якого досі не було у ваших руках. Ви, мабуть, теж нервували, поспішали, якщо не вдарили дитину, то покричали на неї. Найвірніший друг дитини — мати, тож і слід вам порозумітись із сином, дійти згоди, щоб він зрозумів: мати — це правда. Навчати його, що старших потрібно поважати, що школа — це другий дім, а вчителі і вихователі — люди, які дають йому знання. Колиш буде випускний вечір у нього. Будуть і слізи прощання на очах учителів та учнів.

Написала я все відверто, бо сама — мати одинадцяти дітей. Один, найстарший, навчався в школі, а десятеро — в інтернаті. До восьми років діти дома росли, потім охоче йшли вчитись до інтернату.

Неправі всі, хто думає, що інтернат — це щось не те, Фелікс Дзержинський у важкий час організував для дітей колективний комунізм, чим довів, що з безпритульних дітей виходять люди.

Розповім про своїх. Василь служить у Києві механіком па теплоході «Україна». Григорій — кіномеханік, має кілька грамот, навіть зі столиці республіки. Надія працює хореографом, завідує клубом і теж має похвальні грамоти. Галина — продавщиця. Неля — завідувача дитячим садком-яслами. Микола — геолог. Оля закінчує восьмий клас: вона мріє стати вихователем дошкільнят. А Віталій, Анджела, Жанна ще вчаться в інтернаті. Володимир закінчив звичайну школу, теж вивчився і вже вісім років працює ветфельдшером.

Було всього. І хвилювалася, і переживала. А коли потрібно було, щоб негайно з'явилася до інтернату, — їхала. Жодного разу не сперечалася з учителями. Якось написали мені, щоб приїхала поговорити про сина. Я все відклала — і поїхала. Розмовляла з директором, з вихователями. Стабенький він у мене, дуже любить ласку. Тим-то спочатку й важко було йому в новому колективі. Коли з'явилася на виклик, то поцілувала сина, погладдила по голівці. Потім обережно почала мову про основне, що тривожило вчителів. Невдовзі одержала листа від дочки Юлі. Віталіку нашого возили на зліт піонерів — приїхав в інтернат, став веселишим.

Синові я послала свого власного вірша, написаного спеціально для нього. Нехай він літературно недовіршений, але правдивий, напуганий, виховний. Біля своїх дітей я була весь час у трудовому запалі, була активною учасницею художньої самодіяльності, постійно пишу вірші. Тепер старші діти мої працюють, менші навчаються в інтернаті, а я на пенсії ось уже рік, але по можливості допомагаю колгоспів, не нарікаю, що дітей багато, що бували ускладнення.

Чин видно з мого листа, що, переборовши всі труднощі, виростили дітей з допомогою держави, я радію душою?

Дорога мати, порадьтеся ще раз з учителями, пригостіть свого сина так, щоб він відчув мамине серце. І відправляйте його в інтернат. Там його не скривдять. Звідти виходять хороші люди.

Р. ЧЕТВЕРТАК,
мати-героїня, член жіночої ради, пенсіонерка.
с. Новомиколаївка
Новгородківського району.

ГЛЯДАЧІ, звичайно ж, пам'ятають «Серце Павки Корчагіна» на сцені Палацу культури імені Жовтня останнього дня минулого місяця. Пам'ятають, що заводив пісню Сашко Котоз, восьмикласник середньої школи № 9. Увечері всі довідалися: вокальний ансамбль став лауреатом обласного конкурсу, а соліста нагородили спеціальним призом за краще виконання комсомольської пісні. Не зайвим буде згадати, що учнівський колектив переміг на районному огляді художніх колективів шкіл, зайняв друге місце на міському конкурсі «Молоді голоси». Обривий заспів, чи не правда? Вокальний ансамбль вийшов на республіканський конкурс. Художній керівник його П. Я. Карелін розставляє «трофеї» — призи, сувеніри, окремо дістає грамоти. Ми добре знайомі з Павлом Яковичем, і це допомагає йому висловлюватися одверто:

— Знаєш, на сцені лишається чистий номер. А численні репетиції, безліч невдач, спроб, варіантів становлять фундамент, навіть постамент пісні. Оце, по-моєму, абсолютна істина: хочеш вище піднести пісню — вибудуй їй вищий постамент. Так я казав і Саші Котову, і дівчатам — оце, мовляв, сходинки до республіканської сцени, подолати ж їх треба не на концерті чи огляді, а в класі біля фортепіано, на репетиціях. Щоправда, оті «сходинки» мали для кожного цілком зрозумілий (і швидше чуттям, естетичним сприйняттям, аніж розумом) зміст. Це був прохідний бал у майстерність. Нескромно? Ні, просто ми з ансамблем так прагнемо співати по-справжньому, що фальш чи посередність органічно не сприймається... Непросто визначити, коли, в яку мить моїм учням захотілося співати майстерно. Знаю точно: це сталося після того, як учасники ансамбля відчували, що вони співають не абияк, і збагнули, що це вже мистецтво.

Ідемо до цього майже чотири роки. Звучання поліфонічне, складне. Мої старшокласники (усміхнувся: «Можеш розпитати сам») чудово розуміють, що вони ніколи не досягнуть вершини. Ми дійшли згоди: шлях цей безконечний. І неспинний. Найвищі виміри? Таланти? Так і вони пригасали, якщо задовольнялися. Правда, «замахнувся», але сьогодні люди, особливо молоді, юні, не живуть без мрії...

Пригадуєте монолог із першої розмови про «географію» конкурсу? Там художній керівник дорікав працівникові райкому комсомолу? Обом монологам притаманна щирість. І якщо перший з них гнізний, то другий, оцей, безумовно, засвічує глибине чисте тло високохудожнього творення. Більше того, він звільняє нас із вами, шановні читачі, від необхідності деталізувати аналіз витоків народного мистецтва, яке за часів радянської дійсності не тільки набрало небувалого масового розмаху, а й невпинно прогресує рівнем художності, якості.

Мабуть, ніхто не стане заперечувати, що справжня майстерність (надто ж у мистецтві) «непомітна». Привертають увагу до себе огріхи, фальшиві ноти. Коли ж на сцені звучав згадуваний раніше вокально-інструментальний ансамбль «Діа» з Олександрії, зал — і глядачі, і члени журі — завмирали у полоні чарівливої гармонії. Естетична насолода! Подібно, тільки іншим, патетич-

РОЗМОВА ПРО ПІСНЮ

● ОБЛАСНИЙ КОНКУРС. ТЕМА ДРУГА: ПРОХІДНИЙ БАЛ У МАЙСТЕРНІСТЬ

ним, натхненням, струменем лилася в зал пісня Є. Мартинова «Люлька миру», яку в супроводі оркестру Палацу культури імені Жовтня виконував Валентин Соколенко, переможець кировоградського міського конкурсу «Молоді голоси». Шкода лише, що соліст представив на обласний огляд один твір. Однак ж вокально-інструментальний ансамбль поділив, нарівні з олександрівськими «Тясмичами», друге місце. Полонили присутніх бездоганним співом курсанти льотно-штурманського училища. Досконало володіючи барвами колоритності, тріо «Акорд» продемонструвало невичерпні можливості сучасної обробки народної пісні. Та вже, мабуть, від виступу майбутніх штурманів повилася то-несенька ниточка, — ще не фальшива, проте вже неприродна. Ту межу позначити не так легко в умовах сучасного розмаїття характеру і манери співу та супроводу, багату арсеналу музичних інструментів.

Слід узяти до уваги таку «обставину часу»: сьогодні немає людини, особливо ж молоді, яка б не тямувала в сучасній музиці. Зал, за винятком окремих відхилень (коли вболівали «за своїх»), був своєрідним барометром «погоди» на сцені. Він зливаю оплесків нагородив вокальне тріо з Ульяновки, ансамбль «Незабудка», схвально підтримав солістів-співачів — бібліотекарку Тетяну Іванову і десятикласницю Марію Діденко (всі з колективу «Росія» Новоукраїнського району) та другого секретаря Кіровського райкому комсомолу Бориса Ревчуна. Піднесені дружини вітання лунають і на адресу вокально-інструментального ансамбля «Балкан», в якому грають болгар, котрі навчаються в ЛШУ. Що й казати, щедрими були оплески. Не обділили глядачі й вокально-інструментальні ансамблі «Ритм» з Кіровоградського міського технічного училища № 1, «Едельвейс» з Онуфріївки. Проте судді виставили учасникам нижчі оцінки. Невисока культура (і, зокрема, спотворена манера) співу, дисгармонія супроводу створили ґрунт для какофонії. Кілька разів журі змушене було втручатися, аби музиканти настроїли інструменти. «Едельвейс» так «тиснув мікрофонами», що довелося затуляти вуха. «Ритм», прагнучи до своєрідності (саме бажання заслугує похвали), як не дивно, почав копіювати дешеві зразки. Соліст ансамбля Сергій Голуб, володіючи даними пристойного співака, вдався до «реверберації» співу. Вдруге згадаймо: бажане — ще не дійсне. Мелодія стала не задушевною, не тремтливо-хвилюючою, а неприродно-натуралістичною, з хибими нотами тексту. Більшого чекало журі від колективу Знамянської музичної школи, адже на сцену вийшли люди, які готуються стати фахівцями у цій сфері.

Окремо, на думку журі, треба сказати і про «менестрелів», тобто молодих музикантів, які прагнуть писати мелодію (а де-хто й вірші). Проте (хоч, знов-таки, прагнення чудове) це не

СПІВАЄ ЛЮДМИЛА КОРНІЛОВА.

звільняє від дотримання всіх вимог сучасної обробки твору, та ще й спонукає до самокритичної оцінки самодіяльної творчості. Більше того, окремим «барда» вистачило само впевненості, аби вивести свою формулу «мені подобається», поки я подобаюсь» Невдзяну, слід сказати, «формулу», бо вона не поведе до адосконалення, до шліфування «граней».

Тут стороннє око може закрити автору про прискіпливість. Але, шановні читачі, мова йде про вищий для Кіровоградщини, обласний, конкурс комсомольської пісні, на якому повинні бути представлені «вершки» вокально-інструментального, вокального та сольного мистецтва нашої молоді. Високий рівень майстерності — то безупинний осяйний поступ угору. Тривалий і складний. «Вилізти» на цей шлях, потрапити знаєць — неможливо.

Друга тема почалася розповіддю про вокальний ансамбль середньої школи № 9, який співає четвертий рік. Порівняно невеликий строк. Додати правильне розуміння завдань радянського мистецтва, наполегливу працю і захопленість піснею — тоді й вище благородний сплав. Гадаю, що немає гострої необхідності агітувати за кращі зразки. Для цього варто згадати знаменитий вислів видатного полководця: «Поганий той солдат, який не прагне стати генералом». Автор у розмові про конкурс не претендує на беззаперечність міркувань, більше того, сподівається, що знайдуться опоненти. І їх, і прихильників цих роздумів журі запрошує писати нам. Пишіть нам!

А. НЕЧИТАЙЛО.

Начало

Лист падал медленно

и косо.

Кружась, затягивал полет.

Притихший дворник

у ворот

дымил привычно папирсой.

Еще троллейбус не шумел,

И сны досматривали дети.

А он,

единственный свидетель

начала осени,

Глядел:

лист кружится

и падать медлит —

полужелтый,

полумедный.

Старик размеренно дымит

Теперь ему спешить не надо.

Предощущенье листопада

Его на миг с листом роднит.

И не идет он досыпать.

Глядит внимательно и строго,

Как медлит лист упасть под ноги,

Как он не хочет умирать.

И, может, думает старик,

Что краток век

И долог миг.

Юрий КАМИНСКИЙ

ОСЕННЕЙ ДАЛИ ГЛУБИНА

Базар

Н. Н. Ушакову.

Базар остепенился к вечеру,
Как будто приобщился к вечности,
Обыкновенная картина —
Базар, уснувший в сентябре.

И сторожиха в серебре,

Кожух

и запах нафталина.

Звезда над лавками дрожит.

Старуха вечность сторожит.

Штрих

Ты держишь лист.

Ты держишь теплый лист

В своих двадцатилетних

крепких пальцах.

И, словно детству,

шепчешь ты:

«Продлись!»

И, словно юность,

просишь ты:

«Останься!»

Пейзаж глубокой осени

В тумане все округло:

угол дома

и купол близлежащей

колокольни —

округлы одинаково.

А корни

живут отдельно

от крон.

Предметы невесомы —

они перемещаются бесцельно

по серому

невидимому кругу,

перетекая медленно друг в друга.

Ни день. Ни утро —

Некий час

в пространстве накрепко

завяз,

Мгновенный нет.

Прилежный серый цвет

оттенки поглотил умело:

безлико,

что лицо свое имело.

И только башенный

железный кран,

единоборствуя,

туман

стрелой неугомонной

протыкает

и тонкой струйкой синева стекает

по выгнувшейся линии стрелы.

Наметились мгновения-углы

в пересеченьях строящейся школы

и в куполе соседней колокольни.

ЦИКЛ ЕКСКУРСІЙ

● НА ДОПОМОГУ СЛУХАЧАМ ПОЛІТШКІЛ

«Розвиваючи далі економічну освіту. — говорив на XXV з'їзді партії Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев, — ми повинні потурбуватися про те, щоб вона найбільшою мірою сприяла поширенню передового досвіду організації праці, впровадженню у виробництво досягнень науки і техніки».

Кіровоградська обласна рада туризму і екскурсій і Кіровоградське бюро подорожей і екскурсій проводять роботу по обслуговуванню слухачів шкіл комуністичної праці у тісному контакті з обласною радою профспілок і Будинком політосвіти обкому партії.

Встановлені постійні зв'язки з керівниками шкіл комуністичної праці, з будинками і палацами культури профспілок, підготовлені до видавання рекламні матеріали. Для слухачів розроблений різноманітний цикл екскурсій.

Г. УСТИМЧУК, завідувач організаційно-методичним відділом Кіровоградського бюро подорожей і екскурсій.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

ВПЕРШЕ ТРЕТІ

Особисто-командна першість Центральної ради товариства «Авангард» з класичної боротьби серед юнаків протягом трьох днів проходила в Ровно. На килимах свою майстерність демонстрували близько 200 представників шістнадцяти колективів фізкультури, в тому числі і юнаки Кіровоградщини.

Вдалими були виступи наших земляків. Добре проявив поєдинки десятикласник середньої школи № 5 м. Кіровограда важковаговок Олександр Ушаков. Він завоював звання чемпіона. Четверо наших борців стали бронзовими призерами у своїх вагових категоріях.

Упертими були поєдинки за розподіл командних місць. На найвищу сходинку піднялися донечани. В їхньому активі 48 очок. За ними були поршніловградці (42 очка), третє місце дісталася Кіровоградщина (32 очка).

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА.

Два дні спортивний зал Кіровоградського МПТУ № 2 був у розпорядженні борців класичного стилю. Тут проходила особиста першість обласної ради ДСТ «Трудові резерви».

Звання чемпіонів у своїх вагових категоріях зокрема Кіровоградці Олег Першин, Юрій Облітин, Станіслав Лисенський, Григорій Живинський, Анатолій Дубров, Ігор Аулі, олександрівці Сергій Малий, Іван Сіменченко, Геннадій Товстоногов, Володимир Чабаненко та знаменитий борець Євген Маркідов.

БАСКЕТБОЛ. Вісім команд учнів сьомих і восьмих класів узяли участь у змаганнях з баскетболу в залі спартакіади школярів обласного центру. Добре провели всі ігри дівчата і хлопці із середньої школи № 11. Вони й стали переможцями турніру у своїх вікових групах.

В. ШАБАЛІН.

ТИРАЖ «СПОРТЛОТО»

17 листопада в м. Москві відбувся 46-й тираж «Спортлото».

Виграші випали на такі номери:

«Спортлото» — 4, 6, 9,

14, 32, 37;

«Спортлото-2» — 2, 11,

15, 26, 46, 47.

Виплата виграшів проводиться з 28 листопада по 28 грудня 1976 року.

Після виступу «МК»

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

У рубрику «Молодий комунар» жовтня опублікував доповідь про діяльність керівників культури установ і закладів, а також доцентів редакції, де порушувалося питання про створення в Кіровоград-

ді об'єднання музичних ансамблів. Директор обласної філармонії В. О. Мануйленко разом з працівником планового відділу обласного управління культури до Одеси.

На поїздку допоможе створити об'єднання музичних ансамблів, що дозволяє поліпшити організаційну структуру оркестрів на Кіровоградщині, підвищити ідейний зміст їхнього репертуару та виконавську майстерність.

ГЕРОЇВ НАШИХ ІМЕНА

ТОДІ, В СОРОК ПЕРШОМУ...

III
ПРИКОРДОННИКИ тимчасово розташувалися в казармах у центрі міста. Кіровоград жив тривожним життям. Часто вили сирени, сповіщаючи жителів про черговий повітряний напад.

Підполковник Грачов, майор Афанасьєв і Некрасов виїхали на рекогносцировку місцевості на околиці Кіровограда. Після недовгого обміну думками вирішили зайняти рубіж оборони за 2-3 кілометри на захід від міста. Командний пункт розташували неподалік старої фортеці. Для одержання даних про ворога постійно вислали групи розвідників — кінні роз'їзди, дозори на бронемашинах та мотоциклах. Особливо активну розвідку вели групи, очолювані офіцерами Лавріненком, Івановим та Броневим. Підполковник Грачов особисто двічі облітав місцевість на літаку У-2.

Будівництво оборонних споруд велося повним ходом. На заклик міському партії допомогти в будівництві відгукнулося багато кіровоградців. Робітники та службовці заводів «Червона зірка» під керівництвом інженера Вовченка ризикували життям, встановлюючи протитанкові рови, траншеї, встановлюючи загорожені.

На території «Червоної зірки» прикордонники виявили кілька танків та гармат різних калібрів, що були завезені туди для ремонту.

(Продовження. Поч. в газеті за 18 листопада).

Їх доставили на рубіж оборони і створили артилерійську батарею, командувати якою призначили командира господарського взводу лейтенанта Смаляка. Він ще в громадянську війну служив артилеристом у бригаді Г. І. Котовського. Своєрідним рухом резервом начальника заводу стала кулеметна група, що налічувала вісім танкових кулеметів. Її очолював лейтенант Дубина. До заводу приєдналися велика група чекістів Кіровоградської, Тернопільської та Чернівецької областей, кілька розрізаних груп червоноармійців, котрі врятувалися з оточення, а також добровольці-ополченці з числа комуністів, комсомольців, робітників та службовців міста. Для посилення прикриття позицій заводу з повітря, крім чотирьох з'єднаних зенітних кулеметних установок, використали два трофейних зенітних кулеметів, обслугами яких командував прикордонник В. Литвиненко. 30 липня прикордонники збили перших два ворожих літаки.

Близьким організатором, вольовим, хоробрим і дбайливим командиром виявив себе в ці дні Сава Гнатювич Грачов. Керуючи будівництвом оборонних споруд, він одночасно відряджав багато питань по забезпеченню особового складу озброєнням, боєприпасами, харчуванням. Інтендант заводу майор Прохуров не давав перепонки своїм помічникам — старшому лейтенантові Бурієву, старшому сержантові Полякову, сержантові Ігнатенку та іншим, але на свого командира ніхто не гнівався. Кожен розумів, що так треба: щоб солдат добре воював, його необхідно в першу чергу озброїти і нагодувати.

Сава Гнатювич усю свою діяльність по організації оборони міста погоджував з обкомом партії. Спільно розв'язували питання використання виш-

сувальних батальйонів для боротьби з повітряними десантами та агентурою ворога, що засналася в наш тил. Прикордонники разом з групою місцевих чекістів довго розшукували і таки захопили екіпаж фашистського літака, що приземлився на парашутах аж у Знаменському лісі. Всі гітлерівці були одягнені в червоноармійську форму і мали намір здійснити ряд диверсій у нашому тилу.

2 СЕРПНЯ, нарешті, закінчилися роботи на спорудженні укріплень. Місцеве населення відправили з ру-

бежу оборони до міста. А в ніч на 3 серпня вже нікому в штабі заводу заснути не довелося. Не змовкали телефонні апарати. Сюди надходили зведення з різних ділянок оборони. Звідси йшли накази і розпорядження. Німці вже на підступах до Кіровограда. Кілька днів не згасують пожежі. Горять підприємства, житлові будинки, школи, лікарні. Фашистські літаки звалюють на місто сотні фугасних та запалювальних бомб.

Фронт зовсім близько, — помічаючи на карті дані розвідки, мовив начальник штабу майор Афанасьєв.

Так, Гляте Степановичу. — Грачов пройшовся по кімнаті. — Завтра буде жарко. Війська генерала Клейста намагатимуться оволодіти Кіровоградом з ходу.

Майор Некрасов, що сидів тут же, в розмові не брав участі. Він тільки спостерігав за виснаженим, сірим обличчям начальника заводу. «Колі він тільки відпочиває? — майнула думка. — Цілий день у бігах. Не встигне зайти до штабу, як десятки місцевих жителів тут же оточують його. І всі з одним проханням: «Прийміть у заїд. Хочемо зустріти ворога зі зброєю в руках».

Зрозуміти громадян міста можна, та ж арміїські закони суворі. Тому не міг підполковник Грачов задовольнити всіх бажань юнаків. Але сьогодні Некрасов був свідком, як і суворий підполковник не зміг відмовити одному дівчинку. Ох і настирне ж!

Це було близько полудня. Вона рішуче намагалася пройти повз вартового-прикордонника, який стояв біля входу в штаб, та той зупинив її і суворо вичитав:

— Я вже казав вам, громадянко, що зараз сюди не можна. Командир зайнятий.

— Але ж у мене справа. Дуже важлива справа.

— Повторюю: не можна за-
раз!

Вартовий настільки голосно розмовляв з дівчиною, що Сава Гнатювич, почувши суперечку, вийшов на ганок і відрекомендувався:

— Підполковник Грачов. Яка у вас справа до мене? — Він уважно дивився на дівчину зі сплутаним пасмом волосся на світлому лобі. Стареньке вишиване платтячко. Лижна куртка. Рівні чорні брови і запалені від пилу та безсоння, але повні надії карі очі.

— Моє рідвище Аксьонкіна. Я з будівництва оборонних споруд. У мене медична освіта. — Вона спішила все викинути підполковникові, побоюючись, що він не дослухається. — Прийміть мене до заводу.

Виявилося, що в місті у Аксьонкіної старенькі батьки і трирічний син. Сава Гнатювич заперечливо похитав головою: — Вам з дитиною евакуюватися потрібно. І якомога швидше. — Він відчинив двері штабу, даючи зрозуміти, що розмову закінчено.

— Це моє місто, і я нікуди звідси не піду! — В голосі Аксьонкіної було стільки наполегливості, що Сава Гнатювич нарешті згодився:

— Добре. Але зрозумійте, що буде надто важко.

— Я згодна на будь-які труднощі.

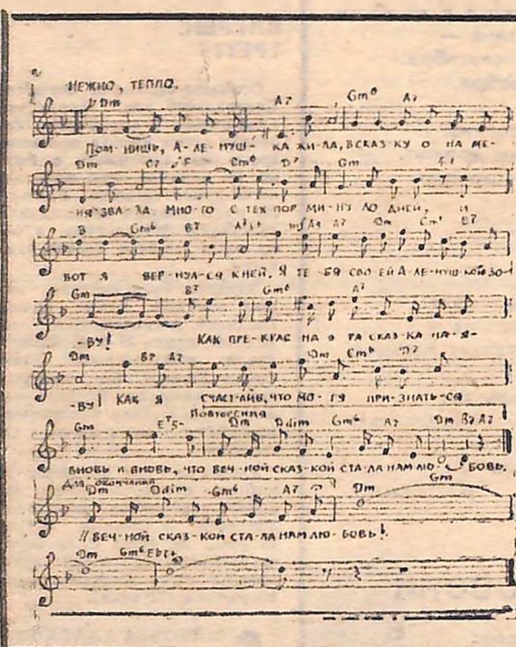
— Гаразд. Товаришу Лісун, — Грачов обернувся до молодшого політрука, що розмовляв з Некрасовим, — проведіть товаришку до медпункту. Передайте лікарів — в його розпорядження...

В. ЧАБАНЕНКО,

інженер.

На фото: Т. АКСЬОНКІНА.

(Закінчення буде).

АЛЕНУШКА

Слова А. ДЕМЕТЬЄВА.

Музика Е. МАРТИНОВА.

Помниш, Аленушка жила.
В сказку она меня звала.
Много с тех пор минуло дней,
И вот я вернулся к ней.

Пріпєв:

Я тебя своей Аленушкой зову.
Как прекрасна эта сказка наяву!
Как я счастлив, что могу
Признаться вновь и вновь.
Что вечной сказкой стала нам

любовь.

Сколько тебя я лет искал.
Годы, как будто дни, считал.
Счастие спешит навстречу нам,
Поверь лишь моим словам.

Пріпєв.

Знаю, что ты красивой всех.
Песней звучит во мне твоя смех.
Снова, как-будто в первый раз,
Та сказка чарует нас.

Пріпєв.

Концерт. 22.40 — Новини.

ВІВТОРОК

23 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «За хмарами — небо». Худ. фільм. 11.05 — «Клуб кінополювання». к. т. 11.30 — Док. фільм. 15.05 — Л. Соболєв. «Морська думка». 15.35 — «Маленька школа». к. т. 16.05 — Для дітей. Концерт. 16.35 — «Робітничі десятиліття». 16.50 — Док. телефільм «Є така професія». 17.10 — «Кіровоградщина спортивна». (К-д). 18.00 — Новини. 18.15 — «Ми граємо і співаємо». к. т. 18.30 — Док. телефільм «Венеція». к. т. 19.00 — Концерт «Народні мелодії». к. т. 19.15 — «Клемент Готвальд». До 20-річчя з дня народження. 19.35 — Фільм-спектакль «Минувший літ у Чулимську». к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження фільм-спектаклю к. т. 22.25 — «Арії із опери у виконанні Є. Черній і Н. Херлі». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.40 — «Шкільний екран». Рос. літ. для уч. 9 кл. 12.10 — «Виступає Красноармійський ансамбль танцю». 17.15 — «Ведмежатко Річків». Ляльковий вистав. (Кіровоград на Республіканському телебаченні) 18.00 — Реклама. 18.30 — Телефільм. 19.00 — «Вісті». 19.30 — Телеконкурс із худ. гімнастики. 20.15 — «Скарби народу». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Лебедина пісня». 21.55 —

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ в Кіровограді. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

телеекран тижня

3 22 по 28 листопада

ПОНЕДІЛОК

22 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Пригоди Піфа». Мультфільм. к. т. 10.05 — «В гостях у казки». «Золотий ключик». Худ. фільм. к. т. 11.30 — «У світі творців». к. т. 12.30 — «Наша Біографія. Рік 1917». к. т. 14.00 — Кінопрограма. 15.10 — «Люблю свою землю». Телекартин. 15.40 — Концерт. к. т. 16.10 — «Фільм-дитя». «Біле Ікло». 17.30 — «Рідна природа». 18.00 — Новини. 18.15 — «День за днем». (К-д). 18.30 — «Моя п'ятирічка». (К-д). 18.50 — «Бесіда лікарів». (К-д). 19.00 — Відкриття Днів культури народів і народностей Соціалістичної Федеративної

Республіки Югославії в СРСР». к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — «Слово Андронікова». Телефільм. к. т. 22.35 — Міжнародний турнір з боксу. (Польща). к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.40 — «Шкільний екран». Рос. літ. для уч. 9 кл. 12.10 — «Виступає Красноармійський ансамбль танцю». 17.15 — «Ведмежатко Річків». Ляльковий вистав. (Кіровоград на Республіканському телебаченні) 18.00 — Реклама. 18.30 — Телефільм. 19.00 — «Вісті». 19.30 — Телеконкурс із худ. гімнастики. 20.15 — «Скарби народу». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. телефільм «Лебедина пісня». 21.55 —

«Народжена революцією». 5 серія. 17.05 — «Твій комсомольський квиток». 17.15 — «Один за всіх, всі за одного». 18.00 — Реклама. оголошення. 18.30 — Муз. антракт. 18.40 — «Патріот». 19.00 — «Вісті». 19.30 — Концерт парадного самодійального ансамблю танцю «Ятрань». 20.15 — «Телешкола механізатора». Передача. 1. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Міжнародна кінопрограма «Глобус». 22.30 — Новини.

СЕРЕДА

24 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Сніна хорова студія «Піонерія». к. т. 10.00 — «Минувший літ у Чулимську». Фільм-спектакль. к. т. 11.00 — Док. телефільм. к. т. 11.55 — «Творчість Г. Абганідзе». 15.40 — «Наука — сьогодні». к. т. 16.10 — «Фільм-дитя». «Велике протистояння. І серія. к. т. 17.15 — Фільм-концерт. 17.40 — Док. телефільм. «Твій робочий настільник». 18.00 Новини. 18.15 — Мультфільм. к. т. 18.25 — «Пригода землі». 19.10 — «Дінь за дінем». (К-д). 19.30 — «Тираж «Спортлото». к. т. 19.40 — Худ. фільм «Битва на Неретві». І серія. 21.00 — «Час». 21.30 — Спортивна програма. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.40 — «Шкільний екран». Укр. літ. для уч. 9 кл. 12.10 — Худ. телефільм «Народжена революцією». 6 серія. 17.15 — «Відгукіться, сурмачі!». 18.00 — «Спеціалізація і концентрація — магистральний напрям». 18.30 — Кінокартин «Марія». 18.40 — Для дітей «Сонячне коло». 19.00 — «Вісті». 19.30 — Ю. Мейтєв. «Ріхард Зорге» Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження вистави. В перерві — новини. 22.55 — Чемпіонат СРСР з волейболу. Чоловіки.

ЧЕТВЕР

25 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Відгукіться, сурмачі!». к. т. 10.15 — «Битва на Неретві». Худ. фільм. І серія. 11.30 — «Наша біографія». Рік 1919». к. т. 14.00 — Док. фільм. к. т. 15.05 — «Сторінки історії». «Афіни». 15.30 — «Ілліада школи». к. т. 16.00 — III. Костер. «Легенда про Тіла Уленшпегеля». 16.30 — «Польова пошта «Подвигу» к. т. 17.00 — Концерт інструментального ансамблю «Серенада». к. т. 17.30 —

«Респуб. фіз.-мат. школа». 18.00 — Новини. 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.15 — «Переловний досвід — усім». (К-д). 19.15 — «Людина і закон». 19.45 — Худ. фільм «Битва на Неретві». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — Док. телефільм. к. т. 22.25 — Міжнародні значення з акробатики на приз ім. В. М. Доклова. к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 — «Книга, час, читач». 18.00 — «Наука — виробництво». 18.30 — Муз. антракт. 18.45 — «Золоті зірки України». Кінокартин. 19.00 — «Вісті». 19.30 — М. Равель «Болеро». 19.45 — «Вечір наукового кіно». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. фільм «Перестень з голубим сандифором». 22.40 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ

26 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «Дівчинка і лев». Мультфільм. к. т. 9.45 — «Людина і закон». 10.15 — «Битва на Неретві». Худ. фільм. 2 серія. 11.30 — «Ленінський університет мільйонів». 12.00 — Концерт. к. т. 14.00 — «До Дня проголошення Монгольської Народної Республіки». Кінопрограма. 15.10 — «П'ятирічка ефективності і якості». «Балахінський пугачівський розрив». (К-д). 15.40 — «Російська мова». к. т. 16.25 — «Фільм-дитя». «Велике протистояння». 2 серія. к. т. 17.30 — «Репортаж з Криворізького рудозаводу». Ім. Держинського». Передача. 3. 18.00 — «Дінь за дінем». (К-д). 18.15 — «Хочу все знати». Кіножурнал. к. т. 18.25 — «Слово ученому». Виступи віцепрезидента Академії наук СРСР академіка П. Н. Федосєєва. к. т. 18.40 — Фільм-блет «Принципи Понсюшка». 19.05 — «Наша біографія. Рік 1920». к. т. 20.05 — «Пітербургський ліхтар». Телеспектакль. к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — «Авторынський вечір Героя Соціалістичної Праці композитора О. Г. Новикова». к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 — «Москва і москвичі». 18.00 — Фільм-концерт «А у нас у дворі». 18.30 — «Юнг робітничого класу». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Нові мелодії року». 20.15 — «Навчання з кіношколи». 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Сьогодні» — День проголошення МНР». Худ. фільм «Снітанок над Таміром». 23.00 — Новини.

СУБОТА

27 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика. к. т. 9.30 — «АВВГДейка». к. т. 10.00 — «Дінь за дінем». к. т. 10.30 — «Розповіді про художників». «Рембрандт». к. т. 10.55 — Музична програма «Ранкова пошта». к. т. 11.25 — «Більше хопопних товаришів». к. т. 11.55 — «Літературне читання». І. Бушні. к. т. 12.20 — Музичний антракт.

к. т. 12.30 — «Синдроміст». к. т. 13.00 — «Музичний абонемент». к. т. 13.30 — «Здоров'я». к. т. 14.00 — Чемпіонат СРСР з хокею. ЦСКА — «Спартак». к. т. В перерві — Тираж «Спортлото». к. т. 16.15 — «В гостях у казки». «Кам'яна квітка». Худ. фільм. к. т. 17.40 — Мультфільм. к. т. 18.00 — Новини. 18.15 — «Океаніде — неймовірне». к. т. 19.15 — «Романс П. Чайковського виконує народний артист СРСР Н. Лісун». к. т. 19.35 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». к. т. 19.50 — Худ. фільм «Мертвий сезон». І серія. 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. фільм «Мертвий сезон». 2 серія. 22.35 — «Пісня 76». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.55 — Концерт. 11.25 — «Екран молодих». 15.15 — «Ми — радянські». 16.00 — Науково-популярний фільм «Біоніка — архітектура». 16.20 — «Любителі балету». 16.45 — «Телеуніверситет «Здоров'я». 17.15 — Для дітей. Концерт «Діти». 17.50 — «Сатиричний об'єкт». 18.15 — Концерт. 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Наша біографія. Рік 1918». 20.30 — Музичний антракт. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — О. Корнійчук. «В степях України». Фільм-мистецтво. 23.10 — Новини.

НЕДІЛЯ

28 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — Ранкова гімнастика для дітей. к. т. 9.30 — «Будильник». к. т. 10.00 — «Служу Радянському Союзу». к. т. 11.00 — «Зустріч юнків телебачення з Героєм Соціалістичної Праці М. С. Паранюком». к. т. 11.45 — Док. фільм «Е на піштові Сибіру земля». к. т. 12.00 — «Музичний кіоск». к. т. 12.30 — «Славська година». 13.30 — Худ. фільм «Пітербургська ніч». 15.20 — «Знайшли свою пісню». Концерт. к. т. 15.45 — «Сторінки творчості письменника Миколи Тихонюка». 16.25 — Мультфільм із серії «Том і Джеррі». к. т. 16.55 — «Міжнародна панорама». к. т. 17.30 — «За нашими листами». Музична програма. к. т. 18.00 — Новини. 18.20 — «Клуб кінополювання». к. т. 19.20 — Худ. фільм «Виконавці бажань». к. т. 21.00 — «Час». 21.30 — «Ваша думка». к. т. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Худ. фільм «Петро Мартинюк і роки великого життя». 11.15 — Для школярів. «Знай, люби, бережи». 11.50 — «Людина і її сиріла». 12.20 — «Московські канікули». Телевистава. 14.20 — Науково-популярний математичний журнал «Інтергал» № 12. 15.00 — Фільм-концерт «Ліричні настрії». 15.45 — «Славська година». 16.45 — «Сніна народний артист УРСР К. Огнєвій». 17.30 — «Славські обрії». 18.00 — «Хроніка наших днів». Кіноогляд. 19.00 — «Вісті». 19.30 — «У світі поезії». 20.20 — «Зустріч з піснями». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Худ. фільм «Якби не сказавши». 22.55 — Новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.